

nuværende Forhold som nærmest eller udelukkende skabende denne Stads Interesser, idet det jo er Forhold, som gribe langt videre om sig ogsaa for Provinsernes Beskommende, saa det forekommer mig, at man ikke maa forstaa den Diskussion, her er reist angaaende disse Forhold, som en Sag af udelukkende kjøbenhavnsk Betydning. Det, som der her nærmest maa være Spørgsmaal om, er jo om Overfartsforholdene over Storebelt; det er efter min Opfattelse en saadan Hovedroute for hele Landets Kommunikation, at der neppe vil kunne anvendes for store Anstrengelser paa at faae en virkelig saavidt mulig sikret Forbindelse der. Jeg bad om Ordet, fordi man egentlig her er kommen til at foregribe et Bevillingsspørgsmaal, som nærmest vil komme frem under Finantslovens 2den Behandling; men da dette Bevillingspunkt er af en noget særegen Bestaafenhed, vil det mulig ogsaa forstaaes at man kunde ønske at foregribe Behandlingen af dette. I det der nemlig til 2den Behandling af Finantsloven søges bevilliget en Isbryder til Overfarten over Storebelt, har man fra alle Sider erkjendt Nødvendigheden af, at de forberedende Forhandlinger om Anstafelsen af et saadant Dampskib maa begyndes saa tidlig, at Skibet kan være færdigt til Anvendelse i en kommende Isvinter, hvis en saadan skulde indtræffe i det følgende Aar. Overensstemmelse desangaaende er tilveiebragt mellem den høitærede Minister og Finantsudvalget. Naar der imidlertid bliver reist Spørgsmaal om, hvorvidt den Sum er tilstrækkelig — jeg skal forpørrigt indskyde, at Finantsudvalget ikke har tiltraadt Bevillingen i Genhold til nogen meddeelt Plan, men kun som en rund Sum, man stillede til Ministerens Naadighed — naar der nu bliver reist Spørgsmaal om, hvorvidt denne Sum er tilstrækkelig, og om man ikke muligens for et noget større Beløb kunde opnaa en fylbigere Løsning af Spørgsmaalet, saa vil man forstaa, at det er en Sag, hvis Afgjørelse sikkerlig bør fremmes saa tidlig som muligt, og at der i den Henseende er Grund til at foregribe Debatten noget, ialtsald i de Dage, der nu ligge forud for 2den Behandling af Finantsloven. Jeg vil derom kun bemærke, at det er min Opfattelse — jeg skal sige til, at jeg tør ikke tale paa Finantsudvalgets Vegne — at man endogfsaa vilde være tilbøielig til at betragte Bevillingen af et saadant isbrydende Dampskib som et Forsøg, som, dersom det skulde vise sig at lykkes, vistnok kom til at føre videre Konsekvenser med sig, saaledes at de Skibe, der i det Hele taget eventuelt skulde bruges til Overfarten over Storebelt, blive af en saadan Bestaafenhed, at de kunne holde Forbindelsen vedlige baade Vinter og Sommer. Men naar det dreier sig om et Forsøg, vil man vistnok ogsaa være af den Anskuelse, at der bør anvendes de bedst mulige tekniske Midler, for at dette Forsøg kan have virkelig Betydning, og for

at det kan vise sig, hvorvidt man ved Nutidens Teknik er istand til at overvinde Banstækelighederne paa Storebelt; thi dette er endnu usgjort. Det er en Selvsølge, at jeg som Usagtyndig ikke tør udtale nogen Dom om det. Det er nu min Opfattelse, at Spørgsmaalet om noget Mindre eller Mere til et saadant Forsøg ikke vil støde paa Banstækeligheder fra Bevillingsmagtens Side; jeg tror at burde bemærke dette, forsaavidt den høitærede Minister maatte finde sig foranlediget til at fortsætte de Forhandlinger om denne Sag med Finantsudvalget, hvorpaa allerede den nuværende Indstilling hviler, idet det jo mulig kan blive af stor Betydning for Sagen, om Bestillingen om og Bestillingen af et saadant Fartøj kan foregaa nogle Dage før eller senere, forsaavidt det skal lykkes at faae det færdigt i rette Tid.

Formanden (Krabbe): For at Forhandlingerne ikke skulle gaa for langt udenfor det naturlige Omraade, fremhæver jeg, at Forespørgslen kun angaar midlertidige Foranstaltninger.

Indenrigsministeren (Steel): Overfor den erede sidste Aaler skal jeg kun bemærke, at jeg ikke anser Spørgsmaalet om Forbedring og Sikkring af Overfartsforholdene mellem Nyborg og Korsør for at være udelukkende et kjøbenhavnsk Spørgsmaal. Jeg anser det for at angaa hele Landet. Men hvis det endogfsaa kun angik Kjøbenhavn alene, vilde jeg anse det for et meget betydeligt Spørgsmaal. Jeg skal dertil sige, at selv om det ikke umiddelbart tyngede paa det øvrige Land, skal jeg erkjende, at det har den Betydning, at naar Kjøbenhavn liber, liber ogsaa den største Del af Landet mere eller mindre. Altsaa maa det ikke betragtes som min Opfattelse, at det her dreier sig om et udelukkende kjøbenhavnsk Spørgsmaal. Jeg maa maakte med den høitærede Formands Tilladelse, i Anledning af de Ord, der ere faldne om en forhøiet Bevilling til et større isbrydende Dampskib, bemærke, at jeg i og for sig selvsølgelig ikke vil sætte Modstand imod en yderligere Bevilling, der kunde gives for at gjøre Forsøgene saa effektive som muligt. Men der er dog adskillige Ting, der trænge til Oplysning og Overveielse, før jeg kan tiltræde et saadant Forslag. Jeg skal forberholde mig saavidt muligt at tilveiebringe Oplysninger i saa Henseende, og jeg skal, saa snart som muligt, bringe, hvad jeg har erfaret, til det erede Finantsudvalgs Overveielse, for at vi i Fællesskab kunne tage Bestemmelse om, hvad man maa anse for rigtigt og forsvarligt. En stor Banstækelighed er der ved hele denne Sag, og jeg beklager det, nemlig at vi ere komne saa langt hen i Tiden, inden Sagen er kommen til Behandling; thi nu ere Forholdene saaledes, at kunne vi ikke inden kort Tid tage Beslutning, faae vi ikke et nyt isbrydende Dampskib til Efteraaret,